

DE STER.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de
Heiligen der Laatste Dagen.

(Opgericht in 1896.)

De glorie van God is intelligentie.

JOSEPH SMITH.

No. 11

1 Juni 1913.

18e Jaargang.

ONSTERFELIJKHEID DER ZIEL.

(Vervolg van blz. 156.)

Zal dit het lot, en het loon zijn van de geesten, die zich dit leven met zijne van God gegevene mogelijkheden tot verbetering en veredeling, ten nutte hebben gemaakt, hoe geheel anders met hen, die het niet alleen ongebruikt hebben gelaten, maar het slechts hebben beschouwd als eenen tijd om zich te kunnen verlagen. De nobele aandoeningen, allen trekken van het beeld van God, zijn een voor een langzamerhand verstikt geworden, en alvorens die geest, wier eindbestemming evengoed eene volmaking is, zich de verschrompelde vleugels opnieuw zal leeren te ontplooien, zal zij eenen straf-tijd hebben te doorloopen, waarvan den duur ons niet bekend is gemaakt, maar die zonder twijfel af zal hangen aan de grootte der verdorvenheid zich eigen gemaakt. Knoopen wij hier niet de gedachte aan vast, dat het een welbehagen Godes is, om hen die zich hunnen tijd niet ten nutte hebben gemaakt, te straffen. Neen, in geen enkel opzicht, maar daarentegen is het het droevigste leed wat het Vaderhart kan beroeren, wanneer Hij zich genoodzaakt zal zien Zijne halstarrige kinderen door droeve ervaringen te straffen. Deze straffen echter bestaan niet in eene wellustige pijniging, zooals helaas, maar al te dikwijls wordt voorgesteld, maar in een noodzakelijke onthouding van zegeningen, die anders hen ten deel hadden kunnen vallen. Eigen schuld zal het zijn, die de zielen het meeste zal pijnigen. Het bewustzijn, gelegenheid te hebben gehad, zoo goed als anderen, om hunnen toestand te verbeteren, om voorwaarts te kunnen gaan, evenals hunne vrienden en verwanten, maar dien tijd nutteloos voorbij te hebben laten gaan, zal het zijn wat de straf zal uitmaken van hen, die deze dingen zullen hebben te ondervinden. Is het voor ons niet mogelijk om eenen grens vast te stellen van den duur der straf, zeker kunnen wij zijn, dat die straf niet

eerder zal eindigen, dan nadat door het individu, vrijwillige, ernstige en grage pogingen worden aangewend om zich te beteren. Dan, maar ook niet eerder, zal allicht het Vaderhart opnieuw met ontferming worden bewogen, en zal Hij den zondaar, al is die zondaar dan op dat oogenblik slechts enkel geest of ziel, de gelegenheid wederom geven zich te wenden, en Zijne geboden te leeren achten.

Sommigen hebben ons wel eens tegengeworpen, dat dergelijke leer, van eene gelegenheid namelijk aan de andere zijde van het graf zich nog te kunnen bekeeren, zorgeloze menschen zal kweken, en hen de bekeering tot op dien tijd zal doen uitstellen. Afgezien echter nog van het feit, dat de bekeering, of althans den schijn van bekeering, die ondernomen wordt met dat doel in het vooruitzicht, voor den Heere niet de minste waarde zal hebben, ligt het voor de hand, dat wij, de gelegenheid tot bekeering ons thans gegeven, voorbij latende gaan, slechts nieuwe schuld op ons hoopen, en wel verre van onze bekeering slechts uit te stellen voor die eenmaal komende periode, wij dien dag zooveel te verder van ons gaan verwijderen. Geene ziel is gerechtvaardigd in het uitstellen van zijne pogingen om zich te bekeeren, met het oog op Gods lankmoedigheid en genade. Wij weten niet, welke de juiste voorwaarden zijn waaronder de bekeering in het hiernamaals verkrijgbaar zal worden gesteld, maar het is onredelijk om te veronderstellen, dat de ziel, die moedwillig de gelegenheid in dit leven tot de bekeering heeft verworpen, het gemakkelijker zal vinden zich daar te bekeeren. Den dag der bekeering uit te stellen is ons zelve te begeben in de macht van den tegenstander. Zooals Amulek de menigte van ouds onderwees, en vermaande: „Want ziet, dit leven is de tijd voor den mensch om zich te bereiden God te ontmoeten. Daarom verzoek ik u, dat gij den dag uwer bekeering niet uitstelt tot het einde. Wanneer gij tot dien vreeselijken staat gebracht zijt, kunt gij niet zeggen: Ik zal mij bekeeren, ik zal mij tot mijnen God wenden. Neen, gij zult dit niet zeggen, want dezelfde geest, welke uwe lichamen bezit ten tijde gij uit het leven gaat, diezelfde geest zal kracht hebben uw lichaam in de eeuwige wereld te bezitten. Want zie, indien gij den dag uwer bekeering uitgesteld hebt, ja, tot den dood toe, ziet, gij zijt onderworpen geworden aan den geest des duivels en hij verzegelt u als de zijne.” (Alma 34 : 32—35.)

Bovendien moet er in de eeuwige werelden van het hiernamaals gelegenheid bestaan om zich te kunnen bekeeren, en voor de zich hier op aarde reeds aanvankelijk bekeerden eene mogelijkheid tot verderen vooruitgang. Immers toch, de tijd is daar. We deelen de zienswijze van zoovele Christenen met ons, dat de eeuwigheid niet te overzien is. Dat daar eene volume van tijd is, die wij met ons begrensde verstand niet

kunnen bevatten. Wat zouden we doen met al dien tijd, en waarmede zouden we ons bestaan kunnen vullen, was het niet dat de gelegenheid aan een ieder geboden zou worden om te trachten verderen vooruitgang te maken. Het is ons bekend, dat er in heel de schepping Gods niets doelloos is. Alles heeft zijn waarde en alles zijn voornemen. Zoude die daar in eindeloze ruimte uitgemeten tijd dan voor niets te gebruiken zijn? Het is enkel slechts het vage gevoel, wat vaag is door gebrek aan de juiste openbaringen daaromtrent, wat het Christenmenschedom, eveneens slechts in vage termen heeft doen zeggen, dat de tijd daar doorgebracht zal worden in het eeuwiglijk prijzen van 's Heeren naam. Zeer zekerlijk zal ieder der verlostten voor eeuwig en altoos redenen vinden om 's Heeren naam groot te maken, maar die lof en die prijs zal zich niet altijd kunnen uiten in een eindeloos gezang. De menschheid gaat hier mank aan dezelfde fout die ten opzichte van de dingen van het hiernamaals zoo dikwijls wordt gemaakt, namelijk dat men van de veronderstelling uit gaat, dat eenmaal alle dingen op eens eenen keer zullen nemen. Dat is zoo niet. Alles wat God werkt, gaat langs geleidelijken weg, en past zich aan aan de verschillende toestanden en omstandigheden dan bestaande. Zoo ook met het eeuwige leven. Het bestaan moet gevuld worden met datgene wat den geest veredelt en verheft. Wat de geest meer nabij het standpunt van zijnen Verwekker doet naderen. De geest moet worden opgevoerd langs lijnen van geleidelijkheid tot eenen telkens hoogerem trap van bestaan en bewustzijn, om steeds meer in staat te zijn de zaligheid hem geschonken te kunnen waardeeren. Juist dat waardeeren van de zaligheid doet die op 't zelfde oogenblik in grootte en omvang toenemen, en het idee, steeds te leeren, steeds zich te kunnen verbeteren, steeds door oefenscholen te gaan die het karakter en het wezen verheft, schenkt telkens weer opnieuw voldoening, en bij iedere voldoening is de zaligheid eene schrede verder gekomen en is er aan de volheid ervan toegedaan. Wel nog ligt het buiten den grens van ons tegenwoordig begripsvermogen, wat de toestanden daar zullen zijn, maar zóóveel is er door den Geest des Heeren in de laatste bedeeeling met volkomene helderheid geopenbaard geworden, dat de Heiligen der Laatste Dagen eene zekere kennis met zich omdragen dat aan de volheid en reinheid van geluk steeds zal worden toegevoegd, wanneer door het individu eenmaal de waarde van de Goddelijke geboden is geleerd geworden. Evenals een steen, in het water geworpen, eenen steeds brederen ring van golvencirkels om zich kringt, evenzoo zal de mensch, eerst als zelfstandige geest alleen, daarna als volkomen ziel weer met de eeuwige stof vereenzelvigd, zich steeds tot grootere volkomenheid weten uit te breiden, op de eeuwige banen der onsterfelijkheid zich voortbewegende.

VERSLAG VAN DE AMSTERDAMSCH CONFERENTIE.

Zooals was aangekondigd in ons laatste nummer, werd de Amsterdamsche conferentie gehouden op Zondag 18 Mei. De morgenvergadering, aangevangen om 10 uur, in de zaal Wittenstraat 109, werd na gebruikelijk gezang, met gebed geopend door Ouderling H. Hansen, waarna het koor, eveneens onder de bekwame leiding van Ouderling Hansen, eene der schoone liederen Zions ten gehoor bracht.

Wat is het Evangelie? was het onderwerp van Conferentie-president Rob. De La Mare, aan wien het eerst het woord werd gegeven. Hij gaf naar aanleiding hiervan een sterk getuigenis, en nam meteen de gelegenheid te baat om een kort afscheidswoord te uiten, wijl Ouderling De La Mare op het punt stond ons land en daarmede onze zending te verlaten.

Ter onderbreking werd thans een Engelsch kwartet gezongen door vier zendelingen. Wat is het Boek van Mormon? was de vraag die gesteld werd door Ouderling Keith R. Jensen, welke den vorigen spreker opvolgde. Het Boek van Mormon is evenals de Bijbel een heilig verslag van de handelingen Gods met een gedeelte van Zijn volk, wat in vroegere dagen leefde op het westelijk vasteland, en wat, — het verslag namelijk, — eene uitvoerige beschrijving bevat van het eeuwige Evangelie. Ouderling Jensen besloot eveneens met het geven van zijne getuigenis. Thans werd het woord gegeven aan Ouderling Paul Ellis, die den afval en de herstelling van het Evangelie tot onderwerp had gekozen. Nadat het koor nogmaals een lied had aangeheven, sprak President Taylor van de Rotterdamsche conferentie eenige oogenblikken over autoriteit of het bevoegde Goddelijk gezag, aantoonende dat dit in de Kerk van Christus bestaan moet, zal inderdaad van haar de prediking der zaligheid uitgaan.

De slotrede werd uitgesproken door Zendings-president Eardley, die in eene weldoordachte rede, op onderscheidene punten, het gemeenschappelijk belang van allen betreffende, de bijzondere nadruk legde. Dankzegging werd uitgesproken door Ouderling H. A. Thornock.

De namiddagvergadering werd eveneens gehouden in de zaal Wittenstraat, en werd geopend met gebed door Ouderling De La Mare, meer genoemd. Het Heilig Avondmaal werd bediend door Ouderlingen W. Davis en E. Frandsen. De autoriteiten der Kerk en zending werden voorgesteld en algemeen goedgekeurd en ondersteund. Eveneens werd er verslag uitgebracht van het werk, gedaan gedurende de laatste zes maanden, in de Amsterdamsche conferentie. Uit een en

ander bleek, dat de dienstknechten des Heeren over het algemeen met ijver hadden gearbeid, en er schoone resultaten waren verkregen. Ouderling Noorda, president van de Conferentie, en leider van de vergaderingen, voerde het woord, en gaf in enkele sierlijk gekozen woorden zijn afscheid aan de gemeente en conferentie van Neêrlands hoofdstad, wier leden hem zoo lief waren geworden gedurende het tweejarige tijdperk dat hij onder hun midden had doorgebracht. Ouderling Barton, die benoemd is als opvolger van Pres. Noorda, hield eene korte toespraak, hem in zijn ambt bevestigende. Thans werd Ouderling Millecam naar het spreekgestoelte geroepen, en naar aanleiding van de woorden van Christus, „Die niet vergadert, die verstroot,” werd door hem gewezen op de noodzakelijkheid van het onderhouden der plichten uit liefde. Conferentie-president Jones, van Breda, sprak een oogenblik over de wet der tiende, en toonde aan, dat de opoffering door ons uit liefde gebracht, ons niet zoude verarmen, maar daarentegen verrijken. Standvastigheid in het evangelie was het onderwerp waaraan Ouderling Mc. Cullough voor een oogenblik de aandacht wijdde. Nadat nog een kind was ingezegend geworden bij monde van Pres. Eardley, werd de vergadering met dankzegging gesloten door Ouderling Ray Fitzgerald.

De avondvergadering werd gehouden in de zaal van het gebouw Frascati aan de Oudezijdsvoorburgwal. Ouderling Barton opende hier de samenkomst, waarop na gemeenschappelijk gezang, alsmede dat van het gemengde zangkoor, het eerst het woord werd gegeven aan Ouderling B. Timersma. Door hem werd de aandacht gevestigd op het feit hoe in vroegere dagen de menschen van het Evangelie waren afgeweken, en hoe het tot verheugenis van 's Heeren kinderen in deze dagen opnieuw tot de aarde is hersteld geworden door middel van Gods dienstknecht Joseph Smith. In 't kort werd de betekenis voor ons als leden van Christus' kerk van de zending van dezen ziener der laatste dagen uitgebeeld. President Eardley, aan wien thans het woord werd gegeven, richtte zich in het bijzonder tot de aanwezige vreemdelingen, hunne aandacht vragende voor het feit dat de Heiligen der laatste dagen Joseph Smith niet beschouwen als hunnen God of Christus, maar dat zij, hoewel ze hem eeren als eenen profeet des Allerhoogsten, toch niets meer in hem zien dan een gewoon mensch, die evenals ook wij met zwakheden omvangen was. Voorts werd door President Eardley nog met een kort maar duidelijk woord verwezen naar de huwelijks toestanden die in vroegere dagen bestonden, daarin aanleiding vindende om de houding van de Heiligen van deze dagen in hunne opieën aangaande deze teere kwestie te rechtvaardigen. Ouderling Noorda hield thans zijne officiële afscheidsrede, waarin hij nogmaals de hier in grooten getale aanwezige Heiligen ver-

maande om ten einde toe standvastig te blijven. Nadat het dankgebed uitgesproken was geworden door President Barton, ging de vergadering uiteen, en behoorde de conferentie weer tot het verleden.

Alvorens echter ons verslag te besluiten, zijn er nog een paar dingen waarop we in het bijzonder de aandacht wenschen te vestigen. En wel in de eerste plaats op het overschoone werk wat het Amsterdamsche zangkoor dezen dag leverde. Die zang was prachtig. Zij sleepte somwijlen mee, en deed een snaar trillen in de harten van de aanwezigen, en menigmaal zelfs een traan opwellen in de oogen. In het begin van ons verslag hebben we Ouderling Hansen reeds een bekwaam leider genoemd, maar die bekwaamheid kwam te beter tot zijn recht, daar hij terzijde werd gestaan door den even bekwamen organist, onzen onvermoeiden Broeder v. d. Meer, die reeds sedert jaren deze functie vervult. Hulde daarom het koor van Amsterdam. Hulde aan den leider, hulde aan den organist. En dan nog iets. Het podium droeg dien avond een prachtig orgel, en toen we onze verwondering te kennen gaven over de wonderschoone klanken door dit instrument te voorschijn gebracht, werd ons medegedeeld, dat het een echte Horügel was, der gemeente van Amsterdam voor deze gelegenheid kosteloos afgestaan door de welbekende firma Goldschmeding, orgel- en pianohandel, Warmoesstraat. Wij brengen bij dezen die welwillende firma den besten dank over van genoemde organisatie voor hunne bewezen vriendelijkheid.

Maandags, volgende op den conferentiedag, werd er eene priesterschapsvergadering gehouden onder de zendelingen, waar leerrijke instructies werden gegeven door Pres. Eardley.

BRIEVEN UIT ZOUTMEERSTAD.

---

11 Mei 1913 (Moedersdag).

Een prijzenswaardige beweging van de laatste jaren is die van de Moedersdag-viering. Een zekere juffrouw Anna Jarvis, van Philadelphia, is er mee begonnen, en nu is de tweede Zondag in Mei bijna een nationale feestdag geworden. Gedenk en eer uw moeder op dezen dag bizonder, zoo luidt de aansporing. Leeft zij, bezoek haar of schrijf haar een brief. Is zij ter ziele, eer hare nagedachtenis. Schenk haar bloemen vandaag, zoo ge kunt, en draag zelf een bloem: een witte voor moeders nagedachtenis, een kleurige voor haar die nog in het land der levenden vertoeft. Op straat dragen sommigen, behalve de feestbloem, een feestlint met opschrift. Wij vertalen er centje:

Het lieflijkst dat God geven kon,
 In Zijn al-groot vermogen,
 Dacht Hij aan de aard toe — toen verzon
 Zich lang, door diepst meedoogen
 En reinst geneugtvuur aangespoord,
 Der werelden Behoeder:
 Hij opende de Hemelpoort
 En gaf aan de aard — een Moeder!

Ook Vader mag niet vergeten worden, hij deele in hulding en dankbetoon. Het moet een algemeene thuiskomst-dag zijn, een feest-tij aan den huiselijken haard. Maar het meeste geldt toch Moeder: de spil waarom al het huiselijk lief en leed draait.

De sprekers in den Tabernakel behandelen het onderwerp van den dag, in al de Zondagscholen wordt het op den voorgrond gebracht. De Deseret News geeft Rudyard Kipling het woord:

Zoo 'k op den hoogsten bergtop hing,
 Moeder mijn, o moeder mijn!
 Ik weet wier liefde derwaarts ging,
 Moeder mijn, O moeder mijn!

Zoo mij de diepste zee verzwond,
 Moeder mijn, O moeder mijn!
 Ik weet wie daar heur tranen zond,
 Moeder mijn, O moeder mijn!

Zoo 'k in de zwartste hel verzonk,
 'k Weet wier gebed mij redding schonk,
 Moeder mijn, O moeder mijn!

Zoo doet de Stad der Heiligen mede aan het houden van den nieuwen feestdag. En waarom ook niet? Sinds de wording van het „Mormonisme” zijn de Vrouw en de Moeder geëerd in den hoogen zetel, die zij behooren in te nemen. Geen spot voor Moeder Eva, maar ook geen aanbidding van Moeder Maria. Voor beiden echter de heiligste gedachten als twee edele vrouwen, zoo dicht bij het glorierijke ideaal van alle volgeloofige „Mormoonsche” vrouwen en meisjes: te worden als onze Hemelsche Moeder, van wie „de natuur en de eeuwige waarheid” zoo onmiskenbaar getuigenis afleggen.

DEN INVLOED VAN DEN HEILIGEN, GEEST OP DEN PERSOON.

„Een intelligent wezen naar het beeld van God, bezit ieder orgaan, elke eigenschap en gevoel, zooals medelijden, aan-

doening van den wil, wijsheid, liefde, macht en gave, welke door God zelve wordt bezeten. Bij den mensch echter in zijnen onontwikkelden staat zijn zij slechts bezeten in den ondergeschikten zin van het woord, of, in andere woorden, deze eigenschappen zijn in wording, en dienen trapsgewijze te worden ontwikkeld. Zij gelijken op een knop of eene kiem, welke zich langzamerhand in eene bloem ontwikkeld en bij voortgang daarna, een voldragen vrucht van haar eigen soort voortbrengt. De gave van den Heiligen Geest maakt zichzelf geschikt voor al deze organen of eigenschappen. Zij verlevendigt alle intellectueele vermogens, vermeerdert, vergroot, verbreedt en reinigt al de natuurlijke hartstochten en aandoeningen, en maakt hen door de gave van wijsheid geschikt voor hun wettig gebruik. Zij inspireert, ontwikkelt, kweekt en rijpt al de fijnbesnaarde sympathieën, genietingen, smaken, en de verwante gevoelens en aandoeningen van onze natuur. Zij inspireert tot deugd, vriendelijkheid, goedheid, teederheid, adeldom en blijheid. Zij ontwikkelt de schoonheid, den vorm en het voorkomen van den persoon. Zij draagt bij tot de gezondheid, kracht en sterkte, bezieling en tot het gevoel van maatschappelijke gemeenschap. Zij ontwikkelt en geeft kracht aan al de vermogens van den lichamelijken en intellectueelen mensch. Zij sterkt, draagt bij, en geeft veerkracht aan de zenuwen. In 't kort, zij is als het ware merg voor de beenderen, vreugde voor het hart, licht voor de oogen, muziek voor het oor, en leven voor het geheele wezen.

Sleutel tot Godgeleerdheid.

PARLEY P. PRATT.

VAN OVER DEN OCEAAN.

Ik gevoel behoefte mijn hart voor u allen nogmaals uit te storten in ons geliefd tijdschrift. Het was mij eenen steun te weten, dat gij uwe gebeden ook voor mij tot den troon van onzen Vader in den Hemel hebt opgezonden, want dat dit zoo was, heb ik meer dan eens gevoeld. Het heeft mij gesteekt in den zwaren strijd, dien ik somwijlen alhier in mijne eenzaamheid te strijden had. Mijn innig gebed is, dat de Heer ons allen staande moge houden in het rein en eeuwig evangelie, wat wij aangenomen hebben, en waarvan wij verzekerd zijn, dat het van den hemel is geopenbaard geworden. Het is mij steeds tot vreugd de Ster te mogen ontvangen, en opgebouwd te worden door de daarin voorkomende artikelen. Moge de Heer ook het werk van deze Zijne dienstknechten, die hieraan verbonden zijn zegenen, opdat van hen nog veel licht en onderrichting uit mag gaan in dingen des levens.

Ambarawa, N. O.-Indië.

JACOB v. SANTEN.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie :
ROSCOE W. EARDLEY

Assistent :
B. TIEMERSMA

PRESIDENT RUDGER CLAWSON.

In dit nummer van de Ster geven wij met genoeg een plaats aan het afscheidswoord van President Rudger Clawson. Wij bevelen het aan in de zorgvuldige aandacht van onze lezers, omreden het ademt niet alleen den geest van den man die het schreef, maar in beknopte en zaakrijke vorm wijst het op den vooruitgang die gemaakt is geworden in dit gedeelte van den wijngaard des Heeren, gedurende de laatste drie jaren, of wel gedurende het presidentschap van Ouderling Clawson. Elkeen, belang stellend in den vooruitgang van de waarheid en de rechtvaardigheid op aarde, moet dezen vooruitgang wel zeer verblijdend aandoen. Het toont aan, dat de steen, zonder handen van de bergen afgehouden, voortrolt over de aarde; het bewijst dat de gist geplaatst in de maat meel, het geheele deeg doortrekt; en het bewijst eveneens het feit, dat de Heer Zijne dienstknechten in hun werk onder de natiën zegenende is.

Eenen Apostel wordt gekozen om eene bijzondere getuige te zijn voor den Heer onder de volkeren, en in den waarsten zin van het woord is President Clawson getrouw geweest aan zijne apostolische roeping, gedurende de drie jaren dat hij in Europa werkende is geweest. Onvermoeid heeft hij gewerkt om getuigenis te geven van de waarheid van het feit dat God leeft, dat Jezus is de Christus, en dat het ware Evangelie hersteld is geworden tot de aarde in onze dagen door de instrumentaliteit van den Profeet Joseph Smith, die in werkelijkheid door den Heer geroepen en onderwezen was. Zijn eigen belangen of zijn persoonlijk welvaren heeft hem nimmer weerhouden van het doen van zijne volle verplichtingen. Hij ging naar die plaats waar zijnen plicht hem riep, afgezien van persoonlijk gemak en comfort, en zijne medelijdende ziel, zijn verdraagzame geest, zijne liefde voor de waarheid is door de Ouderlingen en Heiligen in alle deelen van Europa, waar de ouderlingen in staat zijn geweest om het Evangelie te prediken, gevoeld geworden.

De Heer heeft in het bijzonder President Clawson bedauwd met een helder verstand en met wijsheid, en deze gaven heeft hij vrijelijk gegeven en gebruikt voor de welvaart van zijne broeders en zusters. Niettegenstaande hij zijne persoonlijke aandacht geschonken heeft aan de groote hoeveelheid van

zaken te doen, verbonden met de Europeesche zending, heeft hij tijd weten te vinden om de ouderlingen met hem werkende, te inspireeren en te onderwijzen. Hij had een aanzienlijke hoeveelheid correspondentie waaraan hij zijne aandacht had te schenken, en hoffelijk heeft hij geantwoord op alle redelijke vragen van leden en niet-leden met betrekking tot zijn volk en hun werk, zoowel als dat hij diende van inlichting aangaande leerstellige onderwerpen. In het gezicht van den meest kwaadaardigen tegenstand en vervolging die ooit tegen ons volk gewoed heeft in Engeland, stond hij onbewegelijk en ferm, en dank zij den Heer, heeft hij zijne vijanden den nederlaag zien lijden in hunne onheilige doeleinden, waar de vertakkingen die gezocht werden om te verwoesten, standvastig en trouw zijn verbleven.

Zijne bezoeken aan Holland, en de geïnspireerde woorden welke hij sprak, de hoop die hij den Heiligen gaf, en de aanmoediging die hij in de harten der ouderlingen wist te inspireeren, zal voor altijd herinnerd worden door hen, die in zijne geniale tegenwoordigheid kwamen en naar zijne bemoeigende woorden luisterden.

De Nederlandsche Zending bidt dat de Heer President Rudger Clawson zegenen wil en voorspoedig doen zijn in alle zaken des levens, beide maatschappelijk en geestelijk. Ons verlangen is dat hij sterkte in zijn lichaam mag genieten, en levenskracht in zijn gemoed, om de plichten te volbrengen, die tot hem mogen komen, en dat zijne dagen op aarde verlengd mogen worden totdat den beker van zijne vreugde vervuld mag zijn.

PRESIDENT RUDGER CLAWSON'S AFSCHIED- WOORD.

Door het Eerste Presidentschap eervol ontslagen geworden zijnde om onmiddellijk naar huis terug te keeren, benut ik deze, mijne eenige gelegenheid, om vaarwel te zeggen aan de ouderlingen en heiligen en de vele vrienden geteld onder de lezers van de Ster, in de Europeesche zending. Het is met ernstig gevoelde spijt dat ik mij afscheur van het werk des Heeren in dit gedeelte van Zijnen wijngaard, maar op 't zelfde oogenblik zie ik met blijdschap voorwaarts naar mijne hereeniging met de autoriteiten, de heiligen en mijne geliefden in Zion. Ik kwam in Liverpool aan den 4en Juni 1910, en nam de zorg voor de Europeesche zending op mij op den 11en Juni, zeven dagen later. Bij den tijd dat ik Salt Lake City zal bereiken, zal mijne afwezigheid den tijd van drie jaren ongeveer bedekken.

De tijd is zeer snel voorbijgegaan, en voor 't grootste

gedeelte op eene aangename wijze. Ik ben ten zeerste in beslag genomen geweest door de verplichtingen van mijne roeping. Gedurende gezegde periode, heb ik, behalve de noodige aandacht te schenken aan de groote hoeveelheid correspondentie, die geregeld het hoofdkantoor invloede, en behalve menige artikelen te hebben geschreven voor de Millennial Star, de dertien conferenties van de Britsche zending op zijn minst tweemaal per jaar bezocht en heb ik geregeld gereisd in Denemarken, Noorwegen, Zweden, Holland, België, Zwitserland, Duitschland en Frankrijk. De verplichting om aanstellingen te doen van conferentiepresidenten, de aankomende ouderlingen hunne verschillende arbeidsvelden aan te wijzen, om te werken in Engeland, Schotland, Ierland of Wales, het houden van algemeen toezicht op de vertrekkende gezelschappen van heiligen, het beantwoorden van talrijke vragen omtrent leerstellingen, orde en plicht, enz., heeft zwaar op mij gedrukt, maar de Heer heeft in Zijne genade mijne gebeden verhoord, en mij steeds de zoo noodige hulp gegeven. Ik verheug mij in Zijne zegeningen en zaligheid.

Het werk van den Heer is uitermate voorspoedig geweest door heel de Europeesche zending. Gedurende de verlopen drie jaren, van af den 1en Januari tot op den tegenwoordigen tijd, zijn er 10,686,116 tractaten verspreid geworden, 212,813 boeken, en 1,470 personen zijn alleen in de Britsche zending door den doop tot de Kerk toegevoegd, waar in andere gedeelten van de Europeesche zending er op zijn minst 7,054,715 tractaten zijn verspreid, 482,203 boeken, en er 3,896 personen zijn gedoopt, makende in 't geheel ongeveer 17,740,831 tractaten, en 695,016 boeken verspreid, en 5,366 personen gedoopt.

Deze resultaten zijn verkregen geworden door de Goddelijke zegeningen, maar tevens in het gezicht van vele vijandige en moeilijke toestanden.

In de Britsche zending zijn de ouderlingen van aangezicht tot aangezicht gebracht geworden tegenover den geest van vervolging. Tooneelen van vijandschap en tirannie van het gepeupel speelden eene rol in Birkenhead, Bootle, Heywood, Sunderland, Seaton Hirst, Nuncaton, Birmingham, Bristol, London en Ipswich. De ouderlingen in deze plaatsen waren onderworpen aan vele grove beledigingen, en in talrijke gevallen van persoonlijke aanrandingen, waarvan zij meer of minder lichamelijk te lijden hadden. Niemand zal dit verwonderen wanneer in herinnering wordt gebracht, dat keisteenen, baksteen, aardapepls bedekt met glas, en andere gevaarlijke zoowel als walgelijke projectielen naar hunne hoofden werden geworpen. Zij het gezegd tot hunne — der ouderlingen — eeuwige eer, dat deze waardige trouwe dienstkneden des Heëren deze onwaardigheden met geduld en lijdzaamheid verdroegen. Gesmaad, smaadden zij niet weerom; voor vloeken

gaven zij zegeningen, en verdienden zodoende het recht om kinderen des vredes te worden genoemd.

Aangenaam zal het zijn voor alle beminnaars van vrijheid, rechtvaardigheid en gelijke rechten, te weten dat de geest van vervolging in de Britsche zending bedaald is, en dat de Heiligen der Laatste Dagen thans toegestaan is den Heer te dienen in overeenstemming met de ingevingen van hun getwen, zonder daarin te worden verhinderd.

De geest van vervolging heeft eveneens de ouderlingen in Denemarken, Noorwegen en Zweden somtijds bemoeilijkt, hen veel verdriet, hindernis en angst berokkende, maar gedachtig aan de waarschuwende terechtwijzing van den Zaligmaker, welke zeide: „Zalig zijt gij, wanneer u de menschen haten, en wanneer zij u afscheiden, en smaden, en uwen naam als kwaad verwerpen, om den Zoon des menschen wil. Verblijdt u in dien dag, en zijt vroolijk, want ziet, uw loon is groot in den hemel; want hunne vaders deden desgelijks de profeten,” (Luc. 6 : 22, 23.) werden zij geïnspireerd met nieuwe hoop, grooter geloof, en met een vastbesloten onbeweegbaar voornemen om het evangelie der zaligheid tot de kinderen der menschen te brengen die als blindende tastende zijn in de regionen der duisternis en geestelijke verwarring. Hun nederige pogingen werden met succes bekroond; vele zielen zijn toegaderd geworden tot de kudde van Christus.

In Duitschland zijn de ouderlingen ernstig bemoeilijkt in hun evangeliewerk omreden hunne menigvuldige verbanningen; het is echter waard om in herinnering te worden gebracht, dat de karakters en de levens van deze eenvoudige dienstknechten van den Heer, boven alle opspraak verheven zijn, en de verbanningen waarnaar verwezen, kunnen allen tot oorzaak hebben het vooroordeel in het gemoed van hunne tegenstanders. In het gezicht van deze vijandige toestanden is niettegenstaande dat, het werk in Duitschland ten zeerste voorspoedig geweest, en vele oprechte zielen zegenen den dag dat de boodschap van het evangelie hen heeft bereikt.

In Zwitserland, Holland en België wordt de grootste godsdienstige verdraagzaamheid gevonden, en in deze landen is het ledenaantal van onze Kerk steeds door gegroeid gedurende de verlopen drie jaren. Levendig is eveneens het werk vervolgd in het veraf Zuid-Afrika. Groot is daar het veld voor pogingen tot zendingswerk, maar de werkers zijn weinige.

De organisatie van de Fransche zending, wat plaats vond den 15den October 1912, was duidelijk waarneembaar een stap tot vooruitgang, en merkte een tijdperk van groote belangrijkheid voor de Europeesche zending. Goede resultaten zij alreeds gezien geworden in eene vermeerdering van gedoopten. De Heiligen, eene organisatie van zichzelf hebbende met een Fransch sprekenden president, hebben zich

ten allernauwste tezamen verbonden en eenen geest van voortvarendheid in zich opgenomen, die onder de vroegere toestanden ontbrak. De vooruitzichten zijn daarom schitterend in de Fransche zending, en een belangrijk werk zal zekerlijk worden volbracht in 1913.

Uit het voorgaande zal men zien, dat het werk in deze zes belangrijke zendingen in goede handen is, hoewel het vervolgd is geworden met ongebonden ijver en geweld. De presidenten zijn bekwaam, zonder vrees, en het zijn moedige verdedigers van de waarheid, evenals hunne voorgangers, en de ouderlingen onder hunne hoede, geven gereede en gewillige gehoorzaamheid aan hunnen raad. Een vereenigd front ver- tegenwoordigende, moet en zal het succes hen volgen.

De Kerk is in het bezit gekomen van belangrijke vaste goederen voor hun gebruik in de Europeesche zending gedurende de laatste drie jaren. Met gerechtvaardigden trots wijs ik op de kerken in Northampton, Sunderland, West Hartlepool, en Birmingham. Een uitstekend vergaderhuis is eveneens verkregen geworden te Bergen in Noorwegen.

In verband met de pasgenoemde eigendommen dient de aandacht te worden geschonken aan de waardevolle gebouwen reeds in een vroeger tijdsbestek verkregen, de hoofdkantoren te Copenhagen, Stockholm, Rotterdam, Londen; de kerken te Sheffield en Manchester, alsmede de hoofdkantoren van de Europeesche zending te Liverpool. Deze kerkgebouwen, welke net gemeeubeld zijn, worden door de Heiligen der Laatste Dagen gebruikt in den dienst des Heeren, en zijn een stomme maar niettegenstaande dat, een indrukwekkende getuige van de stabiliteit van het werk, wat in Groot Britannië en op het vasteland vervolgd is geworden door een grootelijks aan misverstand lijdend volk.

Het zal allicht van belang zijn voor de lezers van de Ster te weten, dat stappen gedaan zijn om een stuk grond te koopen en eene kerk te bouwen in Nuneaton, waar nog kort geleden tooneelen van vijandschap van het gepeupel zijn voorgevallen, het toppunt bereikende in het met teer en veeren bestrijken van een „Mormoonsche” ouderling.

Het groote werk der laatste dagen, beiden, tehuis en in den vreemde, geeft vele bewijzen van soliede en gedurigen groei. Ik heb mij in mijn werk verheugd gedurende den tijd in het zendingsveld doorgebracht. Ik weet dat het evangelie, zooals het den Heiligen in deze dagen en in deze eeuw is overgeleverd geworden, de „kracht Gods is tot zaligheid”. Hoogheilig getuig ik dat Joseph Smith was en is een waar Profet van God, en dat Jezus de Christus is, en de Zaligmaker der wereld. Had ik een tong als eenen engel, ik zoude deze waarheid aan alle menschen verklaren, en hen tot bekeering roepen en tot gehoorzaamheid aan het evangelie.

Er zijn vele nederige, oprechte en vrome Heiligen der Laatste Dagen in de Europeesche zending, wier vriendschap en belangen door middel van onze kerkelijke vergaderingen zeer dierbaar tot mij zijn geworden. Ik zal altijd een blijvend belang stellen in hun welvaren.

Ik vermaan u, broeders en zusters om getrouw te blijven tot het einde, en ik zeg u en de ouderlingen in het algemeen door heel de zending heen vaarwel, en dat God u zegene.

RUDGER CLAWSON.

ONTSLAGEN.

Ervol van hunne zendingen alhier zijn ontslagen, de volgende ouderlingen:

Henry Noorda; kwam aan te Rotterdam den 16den Juli 1911, om zijne tweede zending te vervullen. Hij werd aangesteld om te werken in de Amsterdamsche conferentie, alwaar hij heel zijne zending heeft doorgebracht, werkende eerst in Alkmaar, nadien de leiding hebbende van de gemeente in Utrecht, vanwaar hij overgeplaatst werd om te presideeren over de vertakking te Amsterdam zelve. Op 25 Nov. 1912 werd hij aangesteld als president van de Amsterdamsche conferentie, welke betrekking hij bleef bekleeden tot op 25 Mei, den datum van zijn ontslag.

R. G. De La Mare kwam in Holland aan op 9 Nov. 1910. Hem werd de Amsterdamsche conferentie aangewezen om te werken, in de afdeeling Amsterdam II, vanwaar hij overgeplaatst werd naar de vertakking in Den Helder; nadien terugkeerende naar Amsterdam II om aldaar thans over de gemeente de leiding te aanvaarden. Deze positie bekleedde hij tot November 1912, op welke tijd hij overgeplaatst werd naar Arnhem. Daar werd hem eerst de leiding van de gemeente toevertrouwd, en op den 25 Maart werd hij president van de conferentie. Deze positie bekleedde hij eveneens tot op den datum van zijn ontslag, namelijk 23 Mei 1913.

In de plaats van Ouderling Noorda is als conferentiepresident over de Amsterdamsche hoofdafdeeling aangesteld Ouderling Martinus Barton, en in de plaats van Ouderling De La Mare als president van de Arnhemsche conferentie, Ray Fitzgerald.

VERPLAATST.

Ouderling Wm. M. Richardson is verplaatst van de Amsterdamsche naar de Arnhemsche conferentie.

 IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

Eene bijzondere vergadering werd gehouden op 16 Mei te Hillegom. Ongeveer 65 vreemdelingen waren tegenwoordig, en een groote belangstelling werd getoond in de woorden van de verschillende sprekers. Na de vergadering, die anderhalf duurde, werden de ouderlingen nog minstens zoo lang opgehouden om verschillende vragen, door de aanwezigen gesteld, te beantwoorden. De leiding was in handen van Ouderling H. A. Thornock van Leiden, en hij en Pres. Taylor van de Rotterdamsche conferentie waren de sprekers.

 VERZUIM.

Wij gevoelen ons verplicht een verzuim te herstellen wat wij maakten in het laatst van het vorig jaar. Indertijd werd Ouderling Wm. Earl Heath eervol van zijn zending ontslagen, en tot dusver is dat niet in ons tijdschrift vermeld geworden.

Ouderling Heath kwam in de zending alhier aan den 25sten Mei 1910, en werkte van af zijne aankomst tot 26 September in de Amsterdamsche conferentie, waarna hij verplaatst werd naar Groningen. Hier verbleef hij tot 28 Juli 1911, en vandaar werd hij verplaatst naar de conferentie van Rotterdam. Hier eindigde hij zijne zending, ontslagen zijnde 25 November 1912.

 EERT UW VADER EN UWE MOEDFR.

Vader Adam.

Bedwing uw tong, eer zij met Adam spot,
 Wat hij ook deed, hij was ons aller vader;
 Dan lag zijn val niet buiten 't plan van God:
 In Adam had de zonde een wijzen dader;

Zijn schrede omlaag bracht ons een schrede nader,
 Aan 't verre doel van ons bestaan: 't genot
 Te smaken eens dat nu het heerlijkst lot
 Is van den Eeuwgen Licht- en Levens-ader.

Adam, Vorst Michaël, de Van Dagen Oude,
 Wien Daniël in een gezicht aanschouwde,
 Zal eenmaal zitten op een vuurgen troon;

Dan zal 't Gericht zich zetten voor de volken
 En ziet met Een verschijnen op de wolken
 En naad'ren tot den Rechterstoel: de Zoon.

Moeder Eva.

„Eert uw vader en uw moeder”,
 Luidt het eeuwenoud gebod;
 In den regel echter klinkt er
 Zinnelooze, dwaze spot,
 Als de naam van Moeder Eva
 Bij 't gesprek wordt ingelascht,
 En, geschiedt dit onnadenkend,
 Toch is 't minstens ongepast.

Honderdduizenden, miljoenen,
 Juichten eens in 't vóórbestaan:
 Adam en zijne ega Eva
 Kondigden hun aardgang aan;
 Om òns hooger op te voeren,
 Boog dit Ouderpaar zich neer;
 Adam viel met Moeder Eva
 Volgens 't heilplan van den Heer.

Aan de zijde van haar Ega,
 Neemt zij eens een zetel in,
 Die geen ander hier kan winnen,
 Eva: 's menschedoms Koningin!
 Ruischt haar roem dan als *Vorstinne*,
 Toch is 't niet haar grootste faam:
 Onze *Moeder* blijft zij immer,
 Onvolprezen eere naam!

Moeder, dan, van glorie-wezens,
 Koningen- en priestersheir!
 O, dat w' allen dit verstonden,
 Ons bedachten immermeer!
 IJze ons harte steeds voor spotten
 Met ons aardrijks Eerste Vrouw,
 Als haar plaats in 't Plan verstaan werd,
 Niemand die nog schertsen zou.

Salt Lake City, Utah.

FRANK I. KOOYMAN.

INHOUD.

Onsterfelijkheid der ziel	Blz. 165	President Rudger Clawson's	
Verslag v. d. Amsterd. Conf.	„ 168	afscheidwoord	„ 174
Brieven uit Zoutmeerstad	„ 170	Ontslagen	„ 178
Den invloeden v.d. Heiligen		Verplaatst	„ 178
Geest op den persoon	„ 171	In ons eigen zendingsveld	„ 179
President Rudger Clawson Blz. 173		Verzuim	„ 179
		Eer uwe vaders en uwe moeder	„ 179